

BİR YANARDAĞ FIŞKIRMASI

Gölce

Mustafa Ceylan

Antalya

2010

Eserin Adı:
BİR YANARDAĞ FIŞKIRMASI

Eserin Yazarı:
Mustafa CEYLAN

Yazarın Yazışma Adresi:
Siteler Mahallesi Yeşilyurt Sitesi G Blok 4/12
ANTALYA

Yazarın Telefonu:
0535 622 43 16
Yazarın e- mail:
mceylanya@mynet.com

Gülce Edebiyat Akımı:
www.gulceedebiyat.com

Yazarın web sitesi:
www.mustafaceylan.net

Dizgi: Gülce Dizgi
*

Baskı:
Orkun Yayıncılık-Antalya, Ekim 2010

*

ISBN:

Kuyu /Soğukkuyu

-*"Soğukkuyu (lâstik) giyer bizim oraların bebeleri hep..."*

Nasırlı ellerinden ana oğulun
Umuda, güneşe, dertli yuvaya
Kanat kanat
Yükseliyor bildircin...
Gök üç parça:
....Biri anaya, biri oğula, ya öteki?
.....Ötelerden babaya,
.....Babadan ter kokan tok bir ses:
.....-'Durmayın, siz de çalışın!'
Der de gider baba fabrikaya işine, yazın, kışın

Durur mu ana oğul?
Başlar iki koldan çalışmaya..
Gün saatin üzerinde durdukça
Dört buluta bölünüyor ikindi
Çekiç murça, murç çekiçe vurdukça:
Çın! Çın! Çınnn! ...
Taş,
.....Taş dört parça...

**

Kayıverir lâstik ayakkabısı
Bir anda susuz kuyunun dibine
.....Düşüverir oğul
Susar çekiç, susar murç
Taş yürekli zaman acıya gebe
.....Feryat-figân ana
.....Oğul dipte
.....Kuyu, hırçın mı hırçın! ..
.....Ana yüreği kırk parça..

Bir koşu toplanır konu komşu
Atılır urgan, hızlı hızlı döner çıkırık
Çıkırık!
.....Çıkırık!
.....Çıkırık da çıkırık! ...
Boğazında düğüm düğüm korkulu bir hıçkırık
Sarılrı urgana oğul
Bu sefer ağır ağır döner,
Zorlanır, gıcırda ihtiyar çıkırık
.....Çık
.....Rık! ..
.....Çık
.....Rık da
.....Çıkırık! ...
Saman sarısı bir yüzle çıkar yukarı
Kucaklaşır ana oğul...
Koklar oğulcuğunu, sarar göğsüne
Yüreği boşalır yüreğine taşın

Ana yüreği şimdi kocaman
Bir dua gönderir can evinden
Umuda, yuvaya ve güneşe
Dua ki sarışın mı sarışın...

Ertesi gün delinir kaya,
....Kırılır taş
.....Çekiç murçla aynı yerde,
.....Aynı aşkla sarmaş dolaş
.....Çın! ... Çın! ... Çınnn! ..

(Gölce Edebiyat Akımı-Buluşma)

İŞTE ADRESİM

Ey güzeller güzeli,
.....Ey sevgili!
Merak edip komşudan adresimi sormuşsun,
Yaz dudak mektubuna, işte sana adresim:
-'Hasretistan ülkesi Aşkören şehrindenim
Düştutan Mahallesi, Acıölçer Sokağı
Elli yedi numara..'
.....Koy zarfa nefesini
Bekletmeden gönder ki busekondum şenlensin

**

Ayakkabım, yaşım ve dış kapı numarası
Mektubun gelir diye, uydular birbirine
Tesadüfün böylesi ah nerede görülmüş?
'Harişahem' aşkımı haykırdıkça her bir harf,
.....Sen bekleme ey sevgili!
Sürme çek gözlerine,
.....Bakış bakış dolsun zarf

(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

DİLARA BUZUL GECE

Buzul gece, ay ışıır, yoksun ya, ben üşürüm
Isınayım ne olur, ses ver de şarkılara.
Taş suskunu bir zaman, hep seni düşünürüm
Yalnızlığım zemheri, gel artık, gel Dilara!
Ay ışıır, buzul gece, yoksun ya, ben üşürüm.
.....Isıtmak için
.....Gece mavisı sessizliğimi nefesinle:
Sularda yakamozu çalkalayıp çık da gel
Yıldızların avcuna gurbetini yık da gel!

Bir kabirden farksızım, taşım noksan başımda
Çıldırtañ kahkahanla, yanımdan geç, kalkayım.
Dalı kopan selvinin acısı göz yaşımıda
Mecnunlar zincirine eklenen son halkayım
Farksızım bir kabirden, taşım noksan başımda.

**

Salkım salkım buz tuttu saçakları gönlümün
Bilmiyorum, yaktığım bu kaçınıcı sigara
Son dansına az kaldı Azrail'le ömrümün
Gittiğin gündən beri korkuyorum Dilara
Buz tuttu salkım salkım saçakları gönlümün.
.....Silmek için
.....Öte dünya aklığımı kadifemsi sesinle:
Aşkımızı mahveden ayrılıktan bıık da gel
Takvimlere kurşunu peşpeşine sık da gel!

Kan damlıyor beynime, gülistanda gül gibi
Kapanmaz yaralarım, kemiklerim sızlıyor
Gülüñden koparılmış yuvasız bülbül gibi

Şekilsiz hayâletler sanki beni izliyor
Beynime kan damlıyor, gülistanda gül gibi.

**

Karanlık odalarım, kör oldum ışıksızım
Ellerinle açiver perdeleri bir ara
Uzadı sakallarım, nasıl yakışksızım
Çıkamam sokaklara, perişanım Dilara
Odalarım karanlık, kör oldum ışıksızım.
.....Süpürmek için
.....Zindan karası ağırımı gözbebeklerinle:
Sevdamızın mumunu yüreğine yak da gel,
Işığınla içime, çağıl çağıl ak da gel.

Zifiri kumsal ruhum, dalgam sahili döver
Dağlar döksem denize, işim böyle düzelmez.
Zülüflerin göğsüne değdikçe seni över
Gerdanının kokusu rüzgârla bile gelmez
Ruhum zifiri kumsal, dalgam sahili döver.

**

Düşmanım aynalara, her zaman meşgul müsün?
Aklına gelmez miyim, telefon et, bir ara!
İnsaf et, acı bana, sen de Allah kulusun!
Çevir bakışlarını Ceylan'ına Dilara
Aynalara düşmanım, her zaman meşgul müsün?
.....Güldürmek için
.....Deli yağmurlara gebe bulut kuşlarımı
.....Benim için
.....Son kez olsun baharı giyin kirpiklerinle
Çağla yeşil küpeni kulağına tak da gel,
Gene de son bir defa aynalara bak da gel...

(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

DAVACIYKEN KENDİMDEN

Kelebeği ateşlere sürükleyen çark benim
Yumurtlayan, yavrulayan arasında fark benim
Doğum benim, ölüm benim, çekirdeği terk benim
Mahşer günü sırat benim, arasatta yine ben
.....Öyle bir gönül vermişsin ki
.....Nasıl, nerde olursam olayım
.....Senden seni istemekteyim.

Yakan benim, yıkan benim, suçlu benim, mazlum ben
Karıncayı ezip geçen, acımasız zulüm ben
Bir ninniyim beşiklerde, gözyaşında gülüm ben
Ağıt benim, türkü benim, koçaklama yine ben
.....Öyle bir gönül vermişsin ki
.....Halden hale girmekteyim
.....Senden seni istemekteyim.

Barış benim, savaş benim, mukavale yine ben
Köle benim, kral benim; ne çekersem dilimden
Şükretmeyen isyankâr ben, kan akan mendilinden
Şehit-şahit, sanık-tanık, savcı, hakim, hekimim
.....Öyle bir gönül vermişsin ki
.....Döner döner gelirim kapına
.....Senden seni istemekteyim.

Ne babadan, ne dededen ses almayan sesine
Verseler de şu dünyayı koyarak heybesine
Dikenli tel örgülerde gezip yürümekteyim
Dava benim, hasta benim, her fırında usta ben
.....Öyle bir gönül vermişsin ki
.....Senden seni istemekteyim,
.....Davacıyken kendimden.
(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

ANLATAMADIM SANA

Sardım yaralarımı, sakladım elemimi
Boyadım gökyüzünü, kara yeri yıkadım
Kırk parçaya böldüm de konuşan kalemimi
İçimdeki baharı sana anlatamadım...

Anlatamadım gülüm,
.....Çaresizim çaresiz.
.....Kabrim kalır gurbette, dökemezsin su bile
Nice karlı dağlar var aramızda aşılmaz
Kabahati kadere yüklemen de nafiile...

Duydum boynun bükükmüş, pişmanlık duyarmışsın,
Arada bir gizlice sandığının içinden
Çıkarıp ta resmimi aynaya koyarmışsın,
Vakit geçti be gülüm, gözlerinde yaşım ben...
Ben ki;
Resimlerde hıçkıran,
.....Maziye bırakılan..
.....Fakir, yoksulum diye, insafsızca yakılan
Bin umudu çiçekli, bin yapraklı ağaçtım,
Umarım hatırlarsın, elimi göğşe açtım...

Anla gayri bir tanem, hayat denen bir masal,
Bu masalda yaşayan karınca gölgesiyim.
Nice güneşler geçti,
.....Nice mevsimler bir bir
.....Sardım yaralarımı, sakladım elemimi
Boyadım gökyüzünü, kara yeri yıkadım
Kırk parçaya böldüm de konuşan kalemimi
İçimdeki baharı sana anlatamadım...

(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

AZAPAY

Atlılar, atlılar
Batıda Hazar Denizi'nde kılıcını yıkayan,
Doğuda Altay Dağları'nı eriten atlılar...
Seccadesi güneyin en güneyinde,
Yeşil çimenler içinde Tibet yaylalarında
Nal sesleri Çin Seddinde, iz iz
Kartal kanatlılar biz değil miyiz?
O halde bu kahpe, bu kancık zamana
Neden karşı duramaz oldum?
Neden neden?

Biz değil miyiz güneşten ok, ülküden yay olup da
Tanrı Dağları'ndan Taklamakan Çölüne uzanan
Biz değil miyiz Azapay?
Bilgeler bilgisi Kaşgarlı Mahmut'un lügât'ından
Renk tayfına isim veren
İnsanlara il, şehirlere dil veren...
Hazreti Türkistan'dan
Karanlığa kandil,
Ağlayan gözlere mendil,
Sevgi bahçelerine gül veren
Biz değil miyiz Azapay?
Öyleyse neden konuşulan bu dilden
Yazılan bu alfabeden anlamaz oldum?
Neden neden?

Ah le yâr, vah le yâr
Vatan kan ağlar..
Çungarya Steplerinden Tarım Irmağına
Asrın zulmü yağar sarı öfkeden

Babaocağına,
Ata yurduna.
Sen ağlarsın,
Ben yanarım buralarda Azapay...
Kör oluyorum köhneleşen zamana
Susan rotatiflere, güç'e;
Öfkem kınından çıktı gayri
Yana tüte kor oluyorum...
Ateş çingıllarda hasreti Kaşgar'ın
Duman duman içimin yokuşları
Dipsiz ocaklarda akkor oluyorum...
Biliyorum, çaresizsin
Urumçi'nin yollarında nicedir.
Biliyorum sarı ölüm fırtınası esiyor...
Haberlerini alıyorum ulam ulam
Dualarımı salıyorum göğe avuç avuç
Temmuz sıcağı gün öğlesinde
Üşüyorum Azapay üşüyorum, ısınamaz oldum,
Neden neden? ...

-II-

Bıldır aynaların dilindeydin sen
Baharı solmayan gözlerin vardı
Eni boyu şaşmış dipsiz bir zaman
Aynalara ilmik ilmik dolardı
...Dolardı da karagözlüm dolardı
...Büklüm büklüm saçlarını yolardı
.....Kirpiğinin pırpırından çağ geçer
.....Parmağının gölgesinden dağ geçer
.....Ceylan gözler beğ içinden beğ seçer
.....Bilmez misin Azapay'ım de hele?
De hele, nicedir halin?

Haberlerini alamaz oldum,
Neden neden? ...

Kara yerde misin, mavi gökte mi?
Nerdesin Azapay, balam nerdesin?
Kanayan çilede kor yürekte mi?
Mum titremesinde ağlıyor sesin,
Şimdi güvercin taklasında oyuncak zeytin dalları
Şimdi polis düdüğü, palet sesinde bebek emziği
Kurşunlarda kan bilyesi,
Ezanlı seherlerim çığlık çığlığa
Söyle be Azapay, söyle
Bu neyin nesi?
Sabah namazlarımı kılamaz oldum...
Neden neden? ..

Satuk Buğra Han, Yusuf Has Hacıp
Rüyâlarımda her gece, melil, mahzun garip..
Deden Osman Batur'un gözleri eklenir gecelerime
Gök mavisini selâmımı götürmez, götürmez
Düşer martı kanatları ellerime
Sana güzelim Azapay sana
Yürek yürek selâmımı sunamaz oldum
Neden neden?

-,-
(*) Azapay,
Doğu Türkistan'ın bağımsızlık kahramanı Osman Batur'un kızı

(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

AL SENİN OLSUN

Hasretin vurduğunda sevdamin toprağına
Haykırışını alıp gitti sular göğe
..Geri döner mi, dönmez mi bilinmez,
.....Gümüş tel büklümünde inceldi zaman
.....Sensizliği solumada ufkumun ötesi
.....Bıktım, usandım yaşamaktan;
Şimdi yapayalnız yorgun gecede
Kan ağlar yüreğim al senin olsun
Aşkın incisiydim istiridyede
Düştüm denizlere, bul senin olsun
Bul,
...Bul ki boğulmak neymiş
.....Sensizlik denizinde boğulmak;
.....Anlarsın bakınca yüzüme
.....Ve bel ki de acırsın
.....Acırsın halime de
.....Basarsın göğsüne,
.....Yaralarırma
.....Merhem olsun sıcaklığın diye...

Baykuş yuvasına döndü şu gönlüm
Çok basite indi gözümde ölüm
Bilirim kalmadı geriye ömrüm
Ömrüm senin olsun, gel senin olsun
Gel be hayın!
.....Gel be zalım!

.....Gel neredeysen ses ver sesime
.....Bir sarı gelin ol da gel!
.....Azrailim ol istersen
.....Yeter ki çık gel
.....Yürek adresime! ...
İki düş kurmuşum sağ ve soluma
İki düş boyunca girdin koluma..
Hicran mayınını dizip yoluma
En içli şarkıyı çal senin olsun

Hasretin vurduğunda sevdamin toprağına
Alıp gitti sular haykırışını
Ölüm döşeğinde ırmaklar susuz,
...Yapışkan bir sıcaklık
.....Gökyüzünün camında..
.....Köz ateş yangınlarda içim,dışım
.....Neredeysen çık gel!
.....Sevdiğim, bir tanem
.....Hayat arkadaşım
Ceylanım, diyorlar adıma garip
Yazılmış bahtıma uçurumla dip,
Özlem sehpasında boynumdadır ip,
Tenimden canımı al senin olsun...

(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

GİDİYORSUN DEMEK

Kalbimin ağrısı dinmeden daha
Gidiyorsun demek, git bakalım, git..!
Uçurum geceler, ermem sabaha
Aşkima dolunay, yıldızlar şahit
Gidiyorsun demek, git bakalım, git..!
.....Seneler toz duman, of aman aman..!
.....Ölüm mü, çok kolay, ayrılık yaman...!
.....Ben bu ayrılığa hiç dayanamam;
.....Gidiyorsun demek, git bakalım, git..!

Demek ki sen;
Bir mevsimlik kır çiçeğiydin ha?
Oysa kış gelmemiştin
Sen de, sen de gelmemiştin üstelik
İçim acıyor içim, kanıyor yüreğim bin yerinden
Çarem mi, o da bitti
Alamam ki, bulamam ki gözlerinden
.....gözbebeklerinden...

Yaralı bir dağ sancısı
Yaralı bir güvercin boynu
Yaralı bir ceylan var
Taa şuramda, sol yanımda
Saatleri hüznüyle boyamakta...

Gidiyorsun demek, git bakalım durma git...!

Altın kum üstünde mavi geceye
Kapkara bulutlar vermiyor geçit.
Bu sebep yüzünden küstüm herşeye
Hasretin duruyor sımsıcak daha
Etmeden vedanı, git bakalım, git..!
.....Nerde yeminlerin, yalancı mıydın?
.....Canımda can iken, yabancı mıydın?
.....Yaralı ceylan' a nasıl da kıydın?
.....Gidiyorsun demek, git bakalım, git..!

Öksüz çiğdem neyse
Ben o'yum işte...
Öksüz bebek ağlayışları duyarsan bir gün
Bil ki o ağıt benim...
Şimdi gözlerimi silmeye gücü bile yetmiyor
Titriyor, titriyor bak ellerim...

(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

ADINI MİRAS BIRAK

Güneş bakışlı çocuk, emerken ışıkları
Neyi beklersin neyi, sisler içinde başın?
Düşleme gerçekleri, düşleri gerçekleştire
Unutma ki yiğidim, tarihle eşit yaşın...
...Senindi, Sinan Sinan, kubbe kubbe her sanat,
...Ve senindi Viyana önünde eşinen at...
.....Doğrul be yiğidim,
.....Düştüğün yerden kalk!
.....Namin okunsun destan destan her yerde
.....Bas mührünü ilimle, irfan ile, nursuz çağın yüzüne...
.....Adını miras bırak.

Unutulmaz şafaklar ışıltıyla göz kırpar
Alın terin damlasın, zaman denen ocağa.
Soluğu kesen sancı hafızamda kımıldar
Yad yaban ısıkları koyma sakın dudağa...
...Senindi Karacoğlan, Veyselle Dadaloğlu
...Ve senindi unutma, dünyada akan her su...
.....İtri senin, Yunus'ta, Mevlâna'da
...Sar sarmala Anadolu'yu bir uçtan bir uca yüreğinle
.....Kucak aç yarınlar bayrak bayrak
.....Davran haydi yiğidim!
.....Adını miras bırak.

Sakarya kıyısında bekler Mustafa Kemal
Ayağa kaldırasın Sakarya'yı diyerek.
Asımın neslindensin, yediğin her şey helal
Girmesin bağırımıza,yılan, çıyan, engerek..
...Ve senindi düşmanı denize döken ordu
...Geçen son elli yılda söyle sana ne oldu?
.....Kan dökerek aldığın bu güzelim toprağı
.....Parselleyip satarsın yabancıya.
.....Dünkü uşak efendi,dünkü uyuz hükümdar
.....Eşkiyanın meskeni olmuş yüce dağlar.
.....Ayyıldızım hüzünlü aç gözünü iyi bak
.....Davran haydi yiğidim
.....Adını miras bırak.

Güneş bakışlı çocuk,sormaz mı dedesini?
İzini aramaz mı kültür, bilim, teknikte?
Melil mahzun bırakma,çocuğun nefesini
Boğ şu karanlıkları,yaşasın esenlikte...
...Senindi Akşemsettin,Uluğbey, Piri Reis
...Ve senindi haritalar,senindi kavis kavis...
.....Bittiğinde ırmakların kaynağı
.....Kesilir bilirsin denize akan kolları.
.....Kaynağını kurutma, dön, kendine dön!
.....Düştüğün yerden doğrul,kalk!
.....Güneş bakışlı çocuklara
.....Adını miras bırak.

(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

HER İNSAN ve BEN

Her insan, her insan birazcık deli
Ben sana deliyim, hem de zırdeli.
Hep seni görürüm ne yana baksam
Hep seni ararım gittin gideli...
Gittin gideli ne haldeyim,
Sorsan bir, arasan bir; ne olur...?
.....Hasret dağlarının Ferhatıyım
.....Tek sana, tek sana sevdalıyım...

Her insan, her insan birazcık aşık
Ben sevdanı saran çılgın sarmaşık.
Yıktım duvarları, bahçeyi, çiti
Bu sebep yüzünden başım dolaşık...
Işık...
.....Işık...
.....Işık...
.....Sonsuzluk türküm, bitmeyen ışık....
Yoksun işte, yoksun yanımda, canevimde
Özledim nefesini, sesini
.....Dava açtım mevsimlere
.....Kışların kapısında yım
.....Firardayım....

Her insan, her insan düşkün paraya
Ben sana düşkünüm, bak şu yaraya
Olmazsa derdime derman gözlerin
Döner deli gönlüm yıkık saraya...
Varlık sen, yokluk yine sen

Ötesi sadece boşluk,
.....Yosun gözlerinle bir bak istersen...
.....Acılarımla başbaşayım;
.....Işık hızıyla sana koşayım
.....'Gel! ' dersen...

Her insan doğduysa, mutlak ölecek
Ölsem sevdan ile kim ne bilecek..?
Kırıp aynaları, durgun suya bak
Gözlerin benimle orda gülecek...
Gülüm,
.....Gülüm...
.....Gülüm...
.....Ve sana kavuşmaksa ölüm
.....Dünden razıyım her şeye, hazırım inan..!
.....Gece yarısında suya indiğinde bir ceylan
.....Mor menekşe buselerle avuçlarına
.....Avuçlarına düşeyim; mutlu olurum o an...
.....Bitsin bu zulüm,
.....Gülüm,
.....Gülüm...
.....Gülüm...

(Gülce Edebiyat Akımı-Buluşma)

UYU NAZLI BEBEĞİM

- Sana derim sana /Yeter gayri uyansana!

Bu avukat, o savcı; karıştı birbirine
Kirlendi devr-i devran baştanbaşa kirlendi.
Sanık-tanık iç içe, kim kimi sahiplendi
Uyu ey nazlı bebek, ninni çalayım uyu.

Kuyu içinde bomba, parklarda atık kurşun
Aka kara bulaştı, suçlu güçlü mü şimdi?
Hoş görü rahmetlidir, öfke, satıyor caka
Uyu ey nazlı bebek, ninni çalayım uyu.

Suyu bulandırdılar, ermenisi, çetesi
Yukarda fırtına var, aşağısı kan kusar.
Sana ne haritadan, kalma sakın hiç darda
Uyu ey nazlı bebek, ninni çalayım uyu.

Büyü yaptılar büyü, tahminim ki öyledir;
Yad-yabanın büyü, batı mahreçli belli.
Çıktı kantarın topu, rüyânda etme feryâd
Uyu ey nazlı bebek, ninni çalayım uyu.

Koyu zifir geceler, küstü gitti güneş bak
Dursun sancılı sabah, ikindiler iflâsta.
Yan gelip te yatmışsın, üstelik horluyorsun
Uyu ey nazlı bebek, ninni çalayım uyu.

Dandini dandini dastana
Eeee...eeee bebeğim eeee!

(Gölce Edebiyat Akımı-Çaprazlama)

SULTANIMA

Kapama hiç gözlerini ey gönlümün yakışığı
Aşkın ile semah döner; su köpüğü, gün ışığı...

Ağlayan tüm saatleri, iplik iplik öreceksin
Yaralarım kanadıkça, melhemini süreceksin
Günaydınım, sevdiceğim yüreğimi göreceksin
Kapama hiç gözlerini ey gönlümün yakışığı...

Sana olan kara sevdam, söyleniyor bak dillerde
Geceyi çıkar üstünden, aç sabahı perde perde
Bilmez misin a sultanım, unuttuğun sahillerde
Aşkın ile semah döner; su köpüğü, gün ışığı...

(Gölce Edebiyat Akımı-Triyolemsi)

GİDERSEK

Gökte yıldız, yerde çimen eksilmez,
Gidersek buradan kimseler bilmez.

Evlâtlara tarla tapan mal düşer
Ağaçlardan kurumuş tek dal düşer
Listelerden sadece bir kul düşer
Gökte yıldız, yerde çimen eksilmez.

Şiirlerde kalır tüm feryâdımız
Ertesi gün unutulur adımız
Bilmiyorum, söylenir mi şarkımız?
Gidersek buradan kimseler bilmez

(Gölce Edebiyat Akımı-Triyolemsi)

ŞEHİRİMİN SABAHI

Erken doğar şehirmin parıltıyla güneşi
Geç batar, kubbelerde serinletir ateşi.

Soyunur karanlığı kaldırımlara inip
Akça süttten yumuşak ışıkları giyinip
Dualı adımlarla kıblesine yönelip
Erken doğar şehirmin parıltıyla güneşi

Zamanın cümbüşünde sabahçı kahveleri
Dolmuşlar çıkar yola, atarlar ilk seferi
Yarının güneşiyken çocukların elleri
Geç batar, kubbelerde serinletir ateşi.

(Gölce Edebiyat Akımı-Triyolemsi)

TUT ELİMDEN DOKUN BANA

Ey bin asrı baştanbaşa dolduracak düşünce
Sevdim seni, sandıklara sakla sakla sar beni.
Firavunlar tahta çıktı, bayrak yere düşünce
Alev alev ocağında ateşinle kar beni.
.....Yalın kılıç korkulardan gel haydi çıkar beni
.....Bu korkular uçurumun dibine yıkar beni
.....Ümidimi bağlamışım kurtar beni,yâr beni...

Kaçtım da kasırgadan kalbimi karartmadım
Limansın sığınacak,koştum hergün peşinden.
Parça parça yelkenim, kefen diye atmadım
Bir ışık bekliyorum,sevdalı güneşinden.
.....Alnımdaki yazıda silinmeyen adın var,
.....Rüzgârlar senden gelir, güneşler senden doğar
.....Umut sensin, çare sen; beni kurtar, beni yâr!

Biliyorum yanlış yaptım, attığım taştan
Parçalandı kafamda hep geri dönen taş.
Mağlup çıktım hayat denen çirkef savaştan
Sapladıkça hançerleri dostla arkadaş
.....Senden başka dost bulamam,hepisi yalan
.....Ayaklarım perişandır, dolan ha dolan
.....Tut elimden, sar sinene, dinlen, oyalan...

Zamanları yeni baştan çiziyorken
Beni de çiz, beni de çiz, çiz ne olur!
Muhasebem kaya gibi eziyorken,
Çocukların boncuğu yap diz ne olur!
.....Ey bin asrı yönetecek ışığım ey!
.....Ey insana son sevdalı âşığım ey!
.....Ey tohuma gizlenmiş sarmaşığım ey! ..

Ey Sultanım, Ey Menzirim, ey Medet!
Aşkı ile atomların döndüğü
Her habbede, her kubbede tek gurbet
Bu gâribin uykuları böldüğü
.....İki cihan aşkın ile mutlu hey!
.....Dokunduğun her bir zerre kutlu hey!
.....Dokun.. Sana geleyim, umutlu hey! ..

(Gülce Edebiyat Akımı-Tokmak)

GİT, HADİ GİT!

Elveda bile demeden çekip gittin ansızın
Bilmiyorum günahım ne idi, anlayamadım?
Yürekten seven insan, bu kadar olur mu zalim?
Cinayete kurban gittim sanki; ağlayamadım..
Kurudu ağızımda dilim, yükseldikçe gururun
Yaram kanadı bin yerden, tutup, bağlayamadım..
.....Git, hadi git, kömür gözlüm bakma sakın ardına
.....Kim bakmış ki sen bakasın sevenin feryâdına;
.....Yolun açık olsun, dolsun ışıltıyla günlerin...

Dokunmadım tenine, kokunu hissetmedim
Garkoldum acılara, yürek dağlayamadım..
Düştüme aşkın ırmağına, yüzme nedir bilmezken
Sürüklendim durmadan, bir gün çağlayamadım.
Göstermelik tebessüm, canım-cicim demedim;
Süslenmiş söz gerekmiş, onu sağlayamadım..
.....Git, hadi git, geceler, benim olsun geceler
.....Taş, duvar, çelik, beton, kapansın pencereler;
.....Hasretin var şuramda, hasretin öyle derin...

Ilık mı acep nefesin, söyle bileyim
Gördüm, gece saçların var, dalga dalgadır.
Düşmedi hiç yastığıma, saçından bir tel
O halde, söyle, yaptığın bu ne kavgadır?
Anlamsız bir çelişkidir kırılır ayna
Bu kadar basit midir, yıkılır hal-hatır?
.....Git, hadi git, sakın bakma geriye!
.....Bu kahrolası takvim, senden bana hediye
.....Yalancıymış, ezberlettin, zeytin gözlerin..

Neler yaşadık biz, neler gördük gülüm;
Değişmedi asla, mukaddes: Sevdadır..
Ağaran saçlara iyice bak, tanı
Bir değirmen taşı dönüyor yıllardır.
Sevdiysek yürekten, sustuysak sabırdan
Güldürmez goncası dostun; ağlatır..
.....Hüznümüzü kader saydık, yazı dedik
.....Düşü gerçek sandık, vuslatı bekledik..
.....Yüreklere çizdik resmini sözlerin...

(Gülce Edebiyat Akımı-Tokmak)

ASKER OĞUL

Anaların ağıdını
Dindir gayri asker oğul!
Dağ başından paçavrayı
İndir gayri asker oğul!

Boyanmadan şafak güne,
Dayanmadan ay göğsüne
Uyanmadan kahpe düşman
Bindir gayri asker oğul!

Uslu durmaz bu hainler,
Yaslı yollar seni dinler.
Paslı çarkı tut tersine
Döndür gayri asker oğul!

Ülken hayran inan sana
Gölgen bile yeter ona!
Bölgen bir bir temizlensin
Sindir gayri asker oğul!

Kucağıma doğsun da nur
Bucağıma gelsin huzur.
Ocağıma nefes eyle
Yandır gayri asker oğul!

Bilsin tarih destanını,
Silsin dağın her yanını.
Bulsun balyoz tepesini
Kondur gayri asker oğul!

(Gölce Edebiyat Akımı-Yiğitce)

YABAN OT'A

Türk oğlunun karşısında
Bükülmeyen bilek mi var?
Şimşek olup ortasında
Çakılmayan yürek mi var?

Çağ nedir ki, bir oyuncak?
Dağ nedir ki, köşe-buçak.
Işık saçan bir ay yıldız
Dikilmeyen direk mi var?

Var sebebi susuyorsak
Doğar elbet günü vursak
Gün gelende, meydanlara
Yıkılmayan burak mı var?

Bilsin haddin satılmışlar
Gülsün gayri koca çınar
Yağmur biziz, ırmak biziz
Ekilmeyen kurak mı var?

Söyletmeyin bizi böyle
Eğletmeyin durun şöyle
Yaban otun tepesine
Çekilmeyen orak mı var?

(Gülce Edebiyat Akımı-Yiğitce)

CEREN BU

(C) eylansı gözlerde hülyâlı yaz mehtabı
Y(E) diveren gülü türkü söyler dudakta
Yü(R) eğinde hangi sevda var kimse bilmez
Gec(E) leri inmez, sallanır hep hamakta,
Cere(N) bu, deli kız, yalandan ağlamakta.

(C) eviz kadar akli esrarlı gelgitleerde
R(E) nkli yalanlarla, sakızdan vaz geçmiyor
Yü(R) üyüşü tılsım çözer, patlar sessizlik
El(E) riyle git der, gözleriyle gel diyor;
Cere(N) bu, deli kız, her hâlini hayra yor.

(C) anı kıymetliymiş, eli işe hiç değmez
N(E) hirlir boyu aşk, ışıltılı göz kırpış
Bı(R) aksan caddeye soluğu kesen sancı
Çek(E) r mıknaısca herkesi bakış bakış
Cere(N) bu, deli kız, dışı bahar, içi kış.

(C) ılız korkulardan orman yapar kendine
V(E) pamuk prenses olur, şaşırırsınız.
Hu(R) iler soyundan geldiği belli amma
Ceh(E) nnem ateşi dilinde sanırsınız;
Cere(N) bu, deli kız, boşa aldanırsınız.

(Gülce Edebiyat Akımı-Akrostik)

YÂR İLE HASBİHAL

Kaç asır geçti, kaç mevsim bilemiyorum
İstesem de yâr, sana gelemiyorum....
Gül diyorsun, asla gülemiyorum...
Rüzgâr getiriyor gül kokunu,
Alaca bahar nefesini...

Seni arıyorum seni
Yoksun işte yalnızım
Hasretin işkence
Hasretin ölüm...

Söyle çabuk!
Nerdesin?
Nerde
Can? ...

Kovanım yağmada can pazarında
Düşman çıktı dostlar, rezil, rüsvayım.
Umutlar şom ufkun son nazarında
Bulut barış diyor, bense kavgayım.

.....Kavgayım bir tanem inan kavgayım
.....Kendi kendim ile ksl kaldım
.....Pas tutmuş çağın kilidi, açamıyorum
.....Asam da bahtımdan kaamıyorum....
Bahtımın değirmeni, döner ha, döner, döner
İner buğday tanesi, ezilerek aşağı.
Dudağı suskuncadır, yüreğinde zelzele
'Gel hele sevdiceğim, gel! ..' diyorsun boşuna...
.....Söyle nasıl geleyim, yollar var kıvrım kıvrım? !
.....Yol içinde yollar var, i içe, hep dolaşık...
.....Yasemenleri alıp götürdün, bakışınla;
.....Balkonuma sarılmış zehirli bir sarmaşık...
Can
Nerde,
Nerdesin?
abuk söyle!

Ölüm: Hasretin...
İşkence: Gurbetin
Yalnızım işte yoksun
Seni arıyorum seni! ..

Nefesini alaca bahar,
Gl kokunu rzgr getiriyor...
Glemiyorum asla, 'gl' diyorsun
Gelemiyorum sana, istesem de yr
Bilemiyorum kaç mevsim geçti, kaç asır...
.....Kapımın önünde rzgr dolaşır...

(Glce Edebiyat Akımı-Bahçe)

HAYDİ GEL !

Dili yok resimlerden elli altı senedir
Kaç bayramdır bakarım geleceksin diyerek
Yıkarım ellerimle ördüğüm duvarları
Sileceksin diyerek yaşını gözlerimin
Ah
Seni
Bilmesem
Bilemesem;
Düşüp yollara
Diyar diyar gezer
Arardım izlerini...
Gelemezsin, gururun engel oluyor belli
Halâ aynı kanatla geziyorsun gökleri
İnatla benden uzak mevsimleri yaşarsın
Üzüyorsun bir tanem şairini nedense...
Dermanı ol, gel gayri ağrıyan dizlerimin!
Dili yok resimlerin sararan nefesinden...
Moraran dudağımda bitmeyen ıslığımsın
Sesinden değişir de iklimimde hendese,
Kaybederim kendimi
Değişir kâinat,
Arar bulamam
Bende beni...
Nerdesin?
Haydi
Gel! ...

(Gülce Edebiyat Akımı-Bahçe)

YUNUS'A HASRET

-I-

Yıldızdı, benimdi sus, onda aşktı akan
Sevdaydı fanus fanus karanlıkta yakan
Gözlerle gönüllerin içindeydi daim
Evvelce Yunus Yunus duâlarda çıkan

-II-

Ben şimdi yalap yalap suyun türküsüyüm
Ben şimdi dolap dolap aşkın ülküsüyüm
Özlem dolu kalbimin ilâcıydı O, yok!
Boyunmda sicim, kındap; çağın hoş süsüyüm

-III-

Yol yorgunu uykusuz, ışıksız bu hayat
Baştan başa duygusuz, yalan dünya bayat
Taptuk kapısında bin hüznün varsa O, yok
Çılgın kule kaygusuz, delirmekte saat

-IV-

Dallarda alıçlayın dalımdan çürürüm
Bir tozlu yola çıkıp yolumdan yürürüm
Lisânı nakışlayan mimârımdı O, yok!
Yumsam gözü, düşte, hâyalimden görürüm.

-V-

Ben şimdi odun olup taşınısam mı acep?
Ben şimdi ateş bulup ısınısam mı acep?
Suskun deli tay, topal atım düş kuruyor
El oğlu neden galip düşünsem mi acep?

Aruz: (me'ûlü / mefâilün / mefâilü / fa'ül)
(*Gülce Edebiyat Akımı-Tuğra*)

BU SENE

Senelerin ağlayan gözlerini sileyim,
Kundağında, bileyim nazlı bebek mutlu mu?
Yarımdan umutlu mu, yaprak yaprak şu takvim?

Desin, söylesin bana, dipsiz göklerin dili:
Yolcuların mendili ağıt yüklü mü gene? !
Zalim ise bu sene, dayanamaz şu kalbim..

Hastalıklar, savaşlar, kavgalar bitecek mi?
Ocaklar tütecek mi sevgide ve barışta?
Tank paleti bu kışta paslar tutsun ey Rabb'im! ..

(Gölce Edebiyat Akımı-Üçgöl)

GÜLDENİZİ BİR TÜRKÜ

Güldenizi bir türkü tutturdum gidiyorum,
Üç şiirle adımları dünyaya unutturdum;
Hergün doğup yeniden bayramlar ediyorum.

Ebedî sürgündeyim yüreğinde bir çimin
Güvercinler yaralı, hüzne gebe her şeyim
Şadırvanlar ağlıyor girdabında içimin..

Kuş görsem Süleyman, balık görsem Yunus'um
Gemideyken Nuh ile dolaştım hayli zaman
Alev, pamuk taşıyan Yesi'li bir fânusum..

Hacı Bayram Sultandım, ders verdim medresede
Mağarada Eflâtun, Şems idim Mevlâna'da
Seni-beni yok ettim pergelli hendesede..

Nefes alan, yürüyen; okunacak kitabım
Gündüze karanlığı yârenlikle bürüyen
Bedir'deki kuyuda hiçkırın bir mehtâbım..

Yeni yağmış kar kokar üstümdeki kıyafet,
Siz bakmayın hâlime, ruhumda şimşek çakar
Dışım duru göl suyu, içim sanki kıyâmet..

En girift haritayken çözüldüm ırmak ırmak,
Âşık dil gerekmez cümle oklara yayken;
Böler göğü ikiye şehadet denen parmak..

Uzanır kervanlarım dipdeki ufuklara
Kendime kendim yolcu, çocuk oldum ağlarım
Güldenizim son verir meçhul yolculuklara...

Sessizliğin sesiyim güvercinler donunda
Kudret lokması dolu Yunus'un heybesiyim;
Şeytanımı Müslüman edeceğim sonunda...

(Gülce Edebiyat Akımı-Üçgül)

AKİF'İN BÜLBÜLÜNE(1)

-'Hayır, mâtem senin hakkın değil...Mâtem benim hakkım"
.....Mehmet Akif ERSOY

Ağla bülbül, yan ey bülbül! Avâzın gökleri sarsın
Kara, soğuk gecedeyiz; ben ağlarım, sen susarsın

Hazan yürür bahçelerde, kan damlatır gonca bir gül
Dert taşıyor Kızılırmak; sen de taşı, kıvrın, bükül!

Duymaz mısın, hıçkırıyor bize yuva olan toprak?
Gaflet desem gaflet değil, gel ey bülbül şu işe bak:

-Gizlenmiş bir çark dönmekte sokaklarda, caddelerde
Nes-i inkâr meydanlarda, Asımların nesli nerde?

Yeni baştan bozmak için, şu güzelim birliğimi
Nice oyun tezgâhlanır, yıkmak için dirliğimi

Sussam sen gibi: susamam; yüreğimde sancılar var
"Uyuma, kalk uyan!" desem, sanki kıyamet kopar.

Yuvan vardı dal üstünde, târ-ü mar oldu mu söyle?
Senin de tüm yavruların namazın kıldı mı böyle?

"Ermeniyiz" diye çıkıp, bağırdıkça niceleri
Çökerttiler gök kubbeyi, deldiler bak yağız yeri

Hoşgörümüz pamuk değil, taşacak sabır küpümüz
Dört bir yanı sarılmış ta, garip, yetim Türklüğümüz.

Nerde kaldı analar ki: Fatihleri doğuracak
Hamur edip tarihleri ışık ışık yoğuracak?

Dengesini yitirene “Gel, kendine gel!” diyecek
Atatürk’ce seslenecek, seslenecek sabaha dek.

Dikip gönül burçlarına Türk’ün şanlı bayrağını
Yerle yeksan edecek, oyunların şom dağını...

Ayağa kalkar Sakarya, birleşir de çelik kollar
Girer hizasına yollar, yuva olur yeşil dallar

Bitmedi umudum, bitmez; mor ufuklar benim daha
Sen de yitirme umudu, az kaldı güzel sabaha

Susma bülbül, susma bülbül! Avâzın gökleri sarsın
Kara, soğuk gecedeyiz; ben ağlarım, sen susarsın

AKIF'İN BÜLBÜLÜNE-2 (GÜLCE-Yediveren)

Çağlar boyu özgürdün Gazze'de, Karabağ'da
Çağlar ölüm ırmağı, bahtın var kara bağda

Ağla örüldü zaman, zalim elinde her yan,
Ağla bülbül ben gibi, kıvrın, bükül, gayri yan!

Yemyeşildi yapraklar, neden anlayamadın?
Yem oldun canavara, çağı anla, yamadın

Al, kışını-yazını; kurudu işte ağaç
Alkışını bırak da, akıllıca bir ağ aç!

Irakta nurlu ufuk, bulut boyandı kana
Irak'ta eşkiyayla su içer kana kana

Savaş erkekçe-mertçe olsa, lâkin kalleşçe
Sav, aş; başındaki dert, seni tutuyor leşçe

Attılar yavruları yuvandan kanat kanat
At'tılar, kartaldılar, dediler yürek kanat

Yakına gelmez barış, avâzına dil erse,
Ya, kına yaksın tarih, ya da sussun dilerse.

Kar'a düştü gül kanı, bahçıvan şimdi neyler?
Kara zindan gecedir, hüzün sağaltır ney'ler.

Eşin, öğüt zamanı, kalburdan sen, elerce
"Eşin vardı âşiyân" bahardı senelerce.

Gör üşenme, duy işit; Hakk ne diyor Kur'an'la
Görüşen mesut yârle, saatleri kur anla.

Ceylan kahpe dünyayı biliyor bak el ini,
Ceylan Asımın nesli, haydi uzat elini...

TRAGEDYA

-I-

Şiirin boynunda ipekten kındap
Sarkmış kuyulardan, düşmüş sonsuza
İrfan bahçesine girmeyen sincap
Mısralar döşerken alevden buza
Zıplayıp duruyor, bozulur hiza...
Uyuşan şaire saplansın mızrap
Kaptırmış kendini sefil bir kıza
Gözü kör, sağırdır gül çağrımıza
Fikrin gül yüzünde rakseder kezzap
Duygu yok, nakış yok, bak şu soysuza

-II-

Taş atsam bataklığa uyanmaz ölü sular
Azadlık kabul etmez sömürge de duygular
Donkişotlar meydanda, ortada Molla Kasım
Bu nasıl bir döngüdür, çiçek yaprağa hasım?

-III-

Yıldızsız, cıvıltısız katran gecelerdeyim
Şaşkınlar kafilesi kervan kervan geçiyor
Ütopyanın kurbanı, yok olan nesildeyim.
İstikbâl tragedya, hâl mâziyi biçiyor.
Kurtulması pek de zor, zincirlenmiş melekler;
Kuyunun en dibinde, bilinmez bir yerdeyim,
Şom bulutlar üstünde hayâletler uçuyor
Bekliyor mucizeyi hilkatın atölyesi
Kan tüküren zamanda, kasvetli seherdeyim,
Beşiğinden inmiş te, bir çocuk emekliyor..

(Gülce Edebiyat Akımı-Özge)

TOHUM ve TOPRAK

Sabahlar ıslaktı
Islaktı yer, gök
Göklerin çağrısı vardı
Vardı yokların arasında
Arasında geçmişle geleceğin
'Geleceğin günü bilirim' dedi
Dedi ya gülümsedi toprak...

Toprak mahzen, toprak ana karnı
Karnına sancı düşmüştü
Düşmüştü yazgısında bir tohum
Tohum, çaktı besmeleyi derinden
Derinden derine, ulam ulam ulaştı haberler
Haberler muştuladı doğumu
'Doğu mu batı mı hiç önemli değil' dedi
Dedi ya demesine, kendi duydu ancak...

Ancak, değildi zamanı şimdi
Şimdi, kabuğunu okşamalısın kan tüküren zamanın şimdi
Şimdi başka çare mi var? Hele dur!
'Dur!' dedi ya, boşuna yankılandı sesi...

Sesi yırttı sessizliğin yüzünü
Yüzünü yırtarken tek bir tohum...
Tohum çıkardı boğum boğum filizini dışarı
'Dışarı soğuk yüzlü tankların palet uğultusunda' diyemedi,
Diyemedi tohuma, dinletemedi söz
Söz, demeç demeç ıslaktı kandan,
Kandan çepeçevre her yan
'Yandım anam' dedi çılgın rüzgâra
Rüzgâra verdi umutlarını, şimdi n'olacak?

N'olacak umut, n'olacak sancı ve n'olacak ulam ulam haberler
Haberlerler var haberlerin içinde
İçinde kılcal köklerini uzatıp dayanırken tohum
Tohum yazgısının sancısında kıvrandı filiz
Filiz direndi mevsimine, ama ne çare?
Çaresizce eğdi başını ağlayarak...

Ağlayarak analar gitti toprağa
Toprağa düştü yavrular,
Yavrular Karabağ'da, Gazze'de...

(Gölce Edebiyat Akımı-Serbest Zincir)

ELLERİN SABAH ISLAKLIĞI

Nice bir vakittir aklına gelmem neden?
Bakışın yamaçların sarplığıdır,
Ellerin sabah ıslaklığı
İçimi üşütürsün
.....Rüzgâr mısın ki?

Kahkahanı duydukça yad-yaban balkondan
Ölür kelebekler, güvercinlerim
Başıma dolanır cinlerim...
Git aklımdan! Gitmezsin
.....Efkâr mısın ki?

Hangi denizde
Saltanat kayıkların?
Boğuluyorum dalgandan
Çevrende tur atar tayfalar. Helâl! ..
İpekte kılıcı duran
.....Hünkâr mısın ki?

Git, haydi git, git! ..
Hiç geçme sokağımdan
Bırak beni, bendeki bana! ..
Kaç bahar,yaz geçti gelmem aklına
Düşlerine bile giremem...
.....Var mısın ki? ..

Bilsem kim var altında göz kapaklarının?
Işıması kime dudaklarının?
Yarının gece bekçisi ben
Umut fenerlerini
.....Yakar mısın ki?

Biliyor musun ölüm neden korkutucu?
Sana saltanat kaybı, bana hasret...
Ruhum, kuru ot yanışında
Gönlüm, uyanışında...
.....Bakar mısın ki?

Debdeben boşa,
İnat etme, gel, anla!
İç musikin bitti bitecek
Gör hesabını Ceylan'la son defa
'Sazlar çalsın çamlıda'...
.....Çıkar mısın ki?

Saç uçlarında
Duru mavi kar suyu
Dizgin tanımaz zaman atı
Havan, yürüyüşün alfiranga
Bir gün bencileyin kefen
.....Kokar mısın ki?

(Gülce Edebiyat Akımı-Tekil)

BAHANE

Güz elleri okşarken ağaran saçlarımı
Bıraktım takvimlerin koynuna güzelleri.
Saydıkça, günahlarım dökülür her gözeden,
Göz eden ay bakışlar affetmez suçlarımı.

Gün, ah eder, ben suskun; dolanır söz dilime
Saat döner, çark döner, tayfun olur her günah...
Mısralarım ses verir: "Ben değilim çare siz..."
Çaresiz son yokuşta balyoz iner belime...

'Gelin! ..' diye çağırırsam yaban olur dostlarım
Kimi iç güveysidir, kimisi olur gelin.
Nerde cerenler nerde, soran yok ki derdi ne?
"Derd ine dizlerine, her şey kalmışken yarım..."

Bir inciydi makamım, mevkim, şanı, şöhretim
Döndükçe koltuklarım diplomam birinciydi.
Her dönüşte umuttum, ey dönemler dünyası!
Dün, yası bıraktım da şimdi boşa gayretim.

Kirat topal içimde, kulede şom pervane
Dönsün kendi kendine, gönlüm diyor ki: kır at!
Küsmem alın yazıma, böyle yazmış Yaradan
Yaradan kan sızacak, ötekiler bahane...

(Gülce Edebiyat Akımı-Dönence)

GİTME KAL

Sen
Gelir
Gidersin,
Çiçeklenir
İçimdeki dal;
Gerçeğe döner düş,
Gerçeğe döner masal...
Kokun, nefesin, sesin
Odamı doldurur...
Tez biter zaman
Susar saat
Diyemem
Gitme
Kal! ...

Kal...
Canım,
Kal gülüm
Kal n'olursun,
Biraz daha kal...
Uzat ellerini
Öpeyim, koklayayım
Haydi sarıl boynuma
Bitsin yetimliğim
Ah bile demem
Çiçeğimi
Dalından
Kopar
Al...

(Gülce Edebiyat Akımı-Üçgen)

ABLUKA

Kuşattım duayla evreni senin
Artık nefes bile alamazsın sen
Halatla bağlandı ayağın, elin
Benden uzaklarda kalamazsın sen

Yaktığın ateşte kavrulacaksın
Ağlayıp, sızlayıp kahrolacaksın
Vicdan azabıyla kıvranacaksın
Dünyada bir huzur bulamazsın sen
Sen
Kara
Kapkara
Büyülerde
Üç vakte kadar
Kıvranıırken garip
Yollar çizeceğim ben
O muhteşem dönüşüne
Konfeti yağın, yakın, uzak
Dolambaçlı, yılanlı, acaip
Bıçak yarasından daha da keskin
Daha da alevli yüreğim volkandan
Anla gayri,anla, öfkeli dilim
Sen ızdın kaderini ben değil
Gel koyma hasreti araya
Gel salkım söğüt, gel eğil
Söyletme bu deliyi
Söyletme gel yeter!
Nerelerdesin?
Yüzün göster,
Duy beni,

İşit,
Gel!
Karıştım suyuna, girdim havana
Sen benimsin benim, ey hain Suna!
Aşkın hesabını vermeden bana
Öleyim desen de ölemezsin sen

(Ö) lemezsin diyorsam, ölemezsin inan ki
İ(Z) in duruyor halâ kapımın eşiğinde
El(L) lerin suluyor kahr çiçeklerimi
Özl(E) dim diyorum, duvardaki resmine arada bir
Özle(D) im anlıyor musun?
Özled(l) mmmm..
Dualarım yüreğinin içinde
Nefes alışında çepeçevredir...
Ölemezsin diyorsam, aynen öyledir
Bu sebeple
Diyorum ki sana:

Eleği eledik duvara astık
Sonunda selâmı, sabahı kestik
Davacı olacak başından yastık
Rahatça uykuya dalamazsın sen

Ceylan' ın sözünde bulunmaz hile
Doğuştan yazımsın düşmüşüz dile
Oynatsan dünyayı parmağın ile
Kahkaha savurup gülemezsin sen

(Gülce Edebiyat Akımı-Bahçe)

Nefesine Gül Düştü sevdalı Çocukların

-Üstad Mehmet ÖZDEMİR'e saygılarımla...

-I-

.....'Bakışları kartal, elleri pençe'

.....Yüreklere kadifece

.....Çocuklar girerdi düşlerime

.....Seneler, seneler önce...

En çok boy aynalarından görürdüm büyüdüğünüzü

Bulutlara selam götüren uçurtmanın ipi bendim

Mavi yeşil bilyeniz, kırmızı bisikletiniz olurdu

Tökezleyip düşseniz, çizilse diz kapağınız

Acınızı duyardım anne-babanızdan evvel

Büyüdünüz, sizi ben büyüttüm can evimde

Beraber büyüdük anlayacağınız...

Duymadınız sancılı çağrılarımı,

Ve yaşamadınız acılarımı çığlık çığlık...

Mısra çöplüğünü temizleyende gül kokulu rüzgârlar

Tohum filiz, filiz fidan, fidan orman olanda

Geleceksiniz nefes nefese biliyorum

Biliyorum sığmayacak içiniz içinize

Asla kırgın değilim, kırılmadım, kırılmam ki size

Sabrımın menekşesi olup açacaksınız ellerimde

Hoş geldiniz diye sarılacağım

Safalar getirdiniz diye ciğerlerime çekeceğim kokunuzu

Dönüp kibleye doğru,

Diz çöküp

Şükredeceğim...

-II-

Nefesine gül düştü sevdalı çocukların

Şekli bile değişti sonsuz yolculukların.

Doğurdu şiiir ana Gülce'sini doğurdu

Emzirdi Türkçe Türkçe, hamurunu yoğurdu

Ondokuz parmak ile saatlerini kurdu

Nefesine gül düştü sevdalı çocukların.

Bir etti ayrılıarı, bitirdi kavgaları
Müjdeler olsun güne, çıktı sancak yukarı
Ufuklardan süpürdü, fırtına, bora, karı
Şekli bile değişti sonsuz yolculukların.
.....Geldiler
.....Geldiler baharla, muştularla geldiler
.....Bir sohbe te tuştuk ortasında zamanın
.....Yer, gök,eşya, mevsim
.....Kulak verip dinlediler...
Yazılmadı son şiir, söylenmedi son söz daha
Dil tarlası işlenmedi, sürülmedik yerler var.
Yağmura gebe bulut, zaman geliyor aha
Sabrediniz çocuklar...
Sallanıyor portakal, kırılıyor dalında nar
Canlanacak yeniden alfabenin gül mevsimi
Gölgesi yeter bize ağlıyor bak koca çınar
Az kaldı, sabrediniz çocuklar...

Sırtında alıç heybesi Yunuslar dizi dizi
Gelecekler görecekisin, duyacaksın, bilecekisin
Mevlâna dergâhına çökerekten dizimizi
Yedi kat göğe doğru süzülecek, süzülecekisin...
Yazılmadı son şiir, dizilmedi son mısra daha
Çağırarak Dedem Korkut, olacak dilde bahar
Maziden âtiye uzanacak ışık salkımı
Sabrediniz çocuklar...
.....Şimdi ışık salkımı üzüm bağında
.....Mırsaları gülümseyen şiir güllerinin arasındayım..
.....Yüreğimde aynı sevdanın türküleri
.....Süt aklığı zamanın tam ortasındayım...

(Gülce Edebiyat Akımı-Bahçe)

Aeorodinamik

.....Neredesin İtırbanu?

Kaçırma gözlerini gözlerimden
..Eğme başını İtırbanu
...Kaçınıcı trendir bu gelip geçen,
.....Yorgun istasyondan nefes nefese? ..
.....İkimizin yanyana resmini çizmiş duvarlara
.....Bu şehrin ayyaş ressamı gördün mü?
Gördün mü İtırbanu?
O resim neye benzer,
.....Anladın mı, bildin mi?
.....Duruşumuz, bakışımız, yüzümüz
.....Kerem ile Aslı'ya nisbet hüznümüz:
Rüzgâr tünelinden, ses duvarından
Uçak havasıyla çıkmışa benzer..
Farkı yok bugünün belki yarından
Tüneli, duvarı yıkılmışa benzer.

*

Kaçırma gözlerini gözlerimden
Eğme başını İtırbanu
.....Yaralı bir serçe şimdi yüreğin,
.....Yanyana iki ray gibiyiz yokuşlara uzanan
.....Kahr yükü vagonlarda sevgimiz.
Söylenmemiş türkülerin ezgilerinde,
Köprülerin sulara salınan gölgesindeyiz.
.....Yaşama direncimde sesinin rengi;
.....Bu son hâlimiz, ah neye benzer?
.....Düşündün mü İtırbanu,
.....Düşündün mü hiç?
Bir kuş havalansa gene semaya,
Bakışın merdiven kuracak aya...
Düşmem diyordun ya kara sevdaya
Ekmeği fırında yakmışa benzer.

*

Saçlarında bahar yeli dolaşır
Her seherde gelir bana ulaşır
Yaslanıp da şu göğsüme uyu gel
Çığ mı düştü, gözüm ona kamaşır?

*

Kaçırma gözlerini gözlerimden
Eğme başını İtirbanu
.....Güneşe bakınca ağlayan deli,
.....Resmine bakınca yanan kâğıdım.
.....Bıçak yarasının sıcaklığı neyse
.....Aynı acıyla gökleri kaplar feryâdım, figânım
.....Ve ıslatır sulara suları
.....Sonsuzluk çeşmesi ağdımdı.
Bırak sorular sormayı suya düşen resminle,
Gök kuşağımın anlamı sensin
.....Kaldır aradaki mesafeleri
.....Yok et İtirbanu, yok et geceleri
.....Uzat ellerini elerime, titremesin
.....Gör, tren düdükllerinden yırtılan zamanı
.....Ve anla, anla beni n'olursun!
Dans eder beyninde bir sürü çengel,
Neden yerden göğe açılmış pergel?
Yollara çıkınca aşılmaz engel
Okyanusa doğru akmışa benzer.

*

Kaçırma gözlerini gözlerimden
Eğme başını İtirbanu
.....Hakikat bir nokta, yalan iki hece
.....Doğuda Koç Köroğlu, batıda Napolyon
.....Sevda iki yanda iki parça, ortasında gül
.....Gül, kan damlatır perdelere an be an...
Gurbet güzeli İtirbanu, ah neredesin?
Şafak ol, seher ol, gecikmeden gel
.....Savrulmadan ocağımdan kül, gökyüzüne
.....Kirpiklerin yakamoz doldursun denizime

.....Beni, insanları, dünyayı ve gerçeği anla:
Kendinde köledir, dışarda hürdür
Şarkısı ezelden ebede vardır.
Milyon mu, milyar mı, cümlesi bir' dir?
Efsunlu aynaya bakmışa benzer.

./.

Ozon halkasını delse bir sprej,
Onu tamir eder, bir dua, bir ney.
Birleşir sonunda kuzeyle güney
Doğu da, batı da yokmuşa benzer.

(Gölce Edebiyat Akımı-Bahçe)

Dört Mustafa

Günaydın de okullara
Günaydın de sınıflara
Işığınla öpüver kalemleri, tahtaları
Harflerle tebessüm et gözlere
Işıtan ol karanlığı ışıtan
Çağıl çağıl yüreklere ışık, tan...
Geç de gel iğnelerin deliğinden
Her tüneli baştan sona ışıtan, an...
İliğinden her hikmetin iç de gel
Kürsülerde âlim densin
.....Gönüllerde sultan....

*

Yoğur geleceği, kolaylaştır hayatı
Yeniden çiz alınlara kaderi
Yeni baştan...
Yol aç ufku muza ötelere uzansın
Yol konuşsun, sen konuş
Konuş da dinleyelim...
Yağsın çöl yangınları üstüne yağmurlar
Değişsin iklim,
.....Serinleyelim...

*

İleri giden saatin pas tutmasın zembereği
Ellerinle yoğur zamanları, göster gerçeği
İzin ver kölen olayım, öğrettiğin her bir harfe kırk yıl
Ölüm bile şaşırırsın olmuşa, olacağı...

Lâlenin nefes alışını duyur bana
Lâmekân hüznlerin güvercin kanadıyla
Lisanını kaybetmiş bülbüller söylesin şarkımızı
Lâyığın olup şakısın deli gönül aşkıyla...

(İ) zin ver öpeyim ellerini, yüz süreyim eşliğine
O(l) de, 'ölmeden evvel ol' de, olayım, kurtulayım hamlıktan
İk(i) miz için yazdığım şiirler başlasın konuşmaya

İki(m) iz için...

*

Muradına eren karınca ayağıyım peşinde
Mağara önüne gerilen örümceğin ağıyım...
Mevlâna dergâhında ney, Yunus heybesinde alıç
Medine akşamında fanus,
.....Ve aşkını destan eden
.....Bilâllerin dudağıyım...

*

Ey ilimler hazinesi!
Sonsuzluğun türküsü
Göklerin ve yerlerin süsü
Zerrelere kürelere yansıyan,
.....Çağıldayan görüntüsü
Işıktan kalem
Ey aklımı ve ruhumu baştanbaşa kuşatan
.....Ezel-ebed çerçevem...
İnsanlığın kurtuluşu
Hoşgörünün okyanusu ey! ...

Bulutların yağmur yüklü yüreği
Çatlamış topraklara gülümseyen bahar
Gül çağrısı, çimendeki nem
Ve ey alın aklığım

Öfke ateşini bakışıyla gülzar eden
Kin dağlarını erim erim eriten
Barışın efsunkâr güzeli
Muştulu tutkum ey! ...

Adını taşımanın adımda
Ne demek olduğunu anlatabilsem
İçimin köhne istasyonunda duran
.....Paslı kilimleri kırıp
.....Bendeki beni çöle
.....Ayak izlerinin olduğu yere
.....Fırlatabilsem...

Arzın merkezindeyim, arz eylerim hâlimi
Sanadır susuzluğum gülce eyle dilimi...

Hem madde, hem de manâ ilmine acıkmışım
Geleceksin diyerek yollarına çıkmışım
Sevdanı haykırmayan takvimlerden bıkmışım
Arzın merkezindeyim, arz eylerim hâlimi...

Dağlardan damar damar inip sızanlar benim
Pirincin danesine âyet yazanlar benim
Adını ufuklara her an çizenler benim
Sanadır susuzluğum gülce eyle dilimi...

*

Biliyorsun;
Biz dört Mustafayız:
Sen,
Ben,
Ulusumun önderi
Ve de
İlk öğretmenim...

Dört Mustafa derler bize
Desinler...
Duydukça bu sözcüğü
Nasıl bayram ediyorum nasıl? !
Kelimeler yetersiz kalmasa
Söyleyebilsem...
Diyebilsem sağır kulaklı bu dünyaya
Beni ben yapan siz Mustafaları
Nesillere ışığınızı
Yansıtabilsem...
Ya da bir kere daha gelseniz yeniden
Ne güzel olurdu ne güzel evren,
Sönmez yaktığınız meş'ale
Sönmezdi asla
Bir tutabilsem...

(Gülce Edebiyat Akımı-Bahçe)

Yolcunun Türküsü

.....Dünya denen köhneden bir istasyon
.....Bu istasyonun çağ yorgunu yolcusuyum ben,
.....Anamın türkülerinden düştüğüm günden beri
.....Seni sormaktayım seni
.....Gidip gelen trenlerden...

Üçüncü mevkide garip yolcuym
Acıya tütünler sarıyorum ben.
Gönül treniyle çıkmışım yola
Senden gelip sana varıyorum ben.

İçimin dehlizi çığlık çığlık mor
Gözlerim yağmurda, yüreğim akkor
Ayrılık ne demek, onu bana sor? !
Hasret hamurunu karıyorum ben.

Pınar başlarında özlemin serçe
Ruhum mengenede ateşten pençe
Çıldırılmış olmalı takvimler bence
Aynalarda seni arıyorum ben.

Aşkın zindanında son tutukluyum
Noktada sonsuzum, çöllerde kumum
Sen, başlar üstünde gezen bulutum
Dağları ortadan yarıyorum ben.

Sana varmak sana, kavuşmak sana
Bütün emelimdir yâr anlasana,
Göklerde ne varsa alıp sırtına
Kutsal bir yük diye sarıyorum ben.

Ferhat ne ki, Mecnun da kim
Gördüğünde beni
Anlarsın aşkın ne yaman olduğunu,
Anlar da gelecek yüzyıllara taşırırsın roman edip
Sana olan olan sevdamı...

Sizin oralarda bağ bozumlarında
Erik dallarından asmalara kanat çırpın
Yetim serçeler var gördün mü hiç?
Onların hüznünü yaşarsın boynu bükük...
Görüp de sevdiğinde beni.

Sizin oralarda
Boz toprağa yapışmış, kuruyan bir çotuktum
Yaprağımın her biri ha düştü ha düşecek.
İçi boş bulutlara özlem duyar bakardım
Yoldan geçen her yolcu çilemi kamçılardı
Mâzideki günleri ateşimle yakardım
İnlerdim "Su! ..Su! .." diye
.....Öleceğimden korktum,
Başkent bahçelerine düşüverdi ansızın
Gecenin bir yerinde kara üzüm gözlerin
Taşdım öz suyumu kökten dala yaprağa
Bilmezsin bu sevdayı öyle anlamlı derin...

Öyle anlamlı ve öylesine derin sevdamın
Ateş topuyla açılan hasret ateşi kuyusundayım
Köhne bir trende üçüncü mevkide
Sessizliğimin korkunç gürültüsünde
Sarıyor yaramı, sarıyor titreyen ellerin...

(Gülce Edebiyat Akımı-Bahçe)

Gurbet Geceleri

Sersem sepelek yağmur
Yağar, gurbet gecelerine.
Türkülü trenler girer düşüme
Üçüncü mevkide garip yolcu olurum,
Valizimde tıka basa hasret,yüreğimde sen...

Bir serçe kanat kanat
Değer, gurbet gecelerine.
Bakarım benim gibi boynu bükük,
Yarasını sarayım derim, 'pırrr' uçuvermiş,
Sızlar omuz başlarım,davacıyım ellerimden...

Bin asırlık bir çile
Sığar, gurbet gecelerine.
En çok da anamla seni özlerim
Bağ bozum vakti, harman vakti geldi m'ola?
Kınalanmış kokular duyarım, seher yelinden..

(Gülce Edebiyat Akımı-Tekil)

Nura Üçgen Ağdı

Yandım gül yangınında, dondum ayrılık gecelerinde
Rüya kuşlarım yetim güftelerin hecelerinde..
Ağlayan kütüğe bel bel bakan nüfus cüzdanım
Altı delik sümerbank ayakkabım, şiirim
Geceyi beklerken sabah doğmalarında..
Cennete güz mevsimi ısmarladılar
Yarın ki resmimi yapan aynalar..
Girmeye görsün ömür treni
Taş örgülü ve taş yürekli
Kara tünel zamanlara
Yanarım da yanarım,
Kendi sığağımdan
Ve dumanımdan
Boğulurum...
Nerdesin
Sonsuz
Nur?

Dar kafese nasıl sığmış bu gökler?
Bir yer ki inişi zor, zor işte zor
Çıksan çıkılmaz, her tarafı yokuş
Ova, deli toynak arzularımda
Dağ, kanadı kırık yaralı bir kuş
İçinde doruk taşıyan dip benim
Kemiği sızlayan son garip benim

Terminalde emanet ofisi miyim hayret!
En sonunda anladım ben ki bana emânet..
Şaket beni, parçala, gel ey ölüm meleği!
İki yere teslimim: Ruhum göklere, Hakk'a

Ve günahkâr bedenim çılgın kara toprağa...

Nur
Gel yağ!
ve sende
Arkasından
Yağiver yağmur!
Bil halimi, anla!
En son bataklıktayım
Yükselmiş çamur çeneme
Ne olur, ne olursunuz ne!
El atın geçen senelerime!
Kalem, kâğıt, kudüm, ney ve güvercin
Niye öfke, niye nefret, niye bu kin?
Alın beni uçurumdan, çıkarın, çekin
Cümle şiirler dilsiz, kelimeler de ruhsuz
Aşkım sur'un üflenmesi, uçsuz bucaksız ova
Bilmezdim nefes alıp vermek dava içinde dava! ..

(Gülce Edebiyat Akımı-Üçgen)

GÖR

....-Berhudar Ramazan Çeşme Kardeşime..-

Özlem ateşiyle yanmışım deme
Ayaz gecelerde ocak ol da gör.
Has gül bahçesinden öte gideme
Öksüze, yetime kucak ol da gör.

Çıkar anıları bir bir resimden,
Bunca olaylardan, bunca isimden...
Bengisu bekleme giden mevsimden
Çevir takvimleri çocuk ol da gör.

Her ne arar isen vardır insanda,
İnsan ki aşk arar Martta-Nisanda...
Direksiz semaya uçtuğun anda
Yakıtı tükenmiş uçak ol da gör.

Hacer ül esved ol dost Kâbesinde
Yedi dil, bir dile dönsün sesinde.
Yok olan aşkların kulübesinde
Ucundan buz sarkan saçak ol da gör.

Aynaya benzersin hem de tıpa tıp
İnsana insanı gözle yansıtıp;
Umut doruğunda kından sıyrılıp
Buluta saplanan bıçak ol da gör.

Işık salkımıyla bağ yap özünü
Hoşça bak herşeye çevir yüzünü.
Karanlık gecede yumma gözünü
Soğuk güneşlere sıcak ol da gör...

'Ölmeden evvelce öl' de öyle gör...

Aşık Kazanoğlu Mustafa Ceylan Atışması(1)

Aşık Kazanoğlu:

Cennet' de gözümü açtım
Adem'le bir yaş idim ben.
Savruldum Dünya'ya düştüm
O zaman tek baş idim ben.

Mustafa Ceylan:

Cehennem'in kapısına
Gerilen bir dök idim ben.
Hakk' ı seven güzellerin
Gözlerinde yaş idim ben.

Aşık Kazanoğlu:

Tüm bedenler yoğrulurken
Gönüller huzur bulurken
Beytullah inşa olurken
Sırtımda taş taşıdım ben.

Mustafa Ceylan:

Gül'düm Leyla avucunda
Rüzgâr idim saç ucunda
Geceleri baş ucunda
Hilal gibi kaş idim ben

Aşık Kazanoğlu:

Yuvama varayım derken
Hep düldülünü everken
Ol Ali iftar ederken
Sofrasında aş idim ben.

Mustafa Ceylan:

Gökle yerin birdir hali
Kâmil insan oğul balı
Bekir, Ömer, Osman, Ali
Hepisinde hoş idim ben.

Aşık Kazanoğlu:

Fiyatımız çıkmaz kırka
Küçülttüler kırka kırka
Karani'ye oldum hırka
Sanmayın kumaş idim ben.

Mustafa Ceylan:

Çanakkale Boğazında
Nice aşıklar sazında
Bülbüllerin avazında
Kutluca bir iş idim ben.

Aşık Kazanoğlu:

Hakikat vardır içinde
Ona uydum her biçimde
Mekke-Medine göçünde
Yuva yapan kuş idim ben.

Mustafa Ceylan:

Sevda eksilmedi tende
Çok sırlar saklıdır bende
Kerem Aslı'ya gidende
Ona arkadaş idim ben.

Aşık Kazanoğlu:

Kadr-i Mutlak'dır yazan
Gerçekten ayrılmaz ozan
Dediler çık oku Ezan
Bilal-i Habeş idim ben.

Mustafa Ceylan:

Gönül akar bir dere den
O akıştır bak yâr eden,
Kubbelerden, minareden
Hak seslenen beş idim ben.

Aşık Kazanoğlu:

Hak Peygamber'iyim diyen
Putperestiğe gitmeyen
Ol Halil'i incitmeyen
Yakmayan ataş idim ben.

Mustafa Ceylan:

Ateş güldür kalpte açar
Kâinata ilham saçar.
Yarasalar ondan kaçar
Güneşlere eş idim ben

Aşık Kazanoğlu:

Başımı koymadım pusa
İhtiyaç duymam fanusa
Türkmen ozanı Yunus'a
Doğarklen kardaş idim ben.

Mustafa Ceylan:

Yunus ben'im, Mevlâna ben
Gönül verdim insana ben
Bil ki, hikmet beklenen
Saatlerde tuş idim ben

Aşık Kazanoğlu:

Kazanoğlu buram buram
Bırakın telime vuram
Cumhuriyet'i doğuran
En son ki savaş idim ben.

Mustafa Ceylan:

Ceylan'ımdır dağlar aşan
Çağlayıp kabından taşan
Atatürk'le destanlaşan
İzmir, Antep, Muş idim ben.

BİR YANARDAĞ FIŞKIRMASI

Bir yanardağ fıskırması
Benim gönlüm deli gönlüm
Ceylanların hıçkırması
Benim gönlüm deli gönlüm

Dost dağının büyük çığı
Çiğdemlerin hıçkırığı
Su köpüğü gün ışığı
Benim gönlüm deli gönlüm

Neye yarar çok ile az
Biraz sevda biraz da naz
Yunus'a can Veysel'e saz
Benim gönlüm deli gönlüm

Yükseklerde harman olur
Dertlilere derman olur
Aşk denince ferman olur
Benim gönlüm deli gönlüm

Kanatlanıp göğe uçar
Kendisinden kendi kaçır
Hasret hasret çiçek açır
Benim gönlüm deli gönlüm

*Sözler: Mustafa CEYLAN
Beste :İsmail İPEK
Düzenleme: Musa EROĞLU*

GEÇİLMEZ ÇANAKKALE

Gelibolu dediğim Anadolu kapısı
Seddülbahir mutlaka İstanbul'un tapusu
Tepelerle Marmara benziyor bir pergele
"Ya Allah, Ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, düğün diye cepheye gelen benim,
.....Kartal kanatlarımla göğe yükselen benim...

Öksüzler çeşmesinden alıp ta abdestini
Şu mübârek toprakta namazın kılan benim.
Kopsa da kıyametler, olsa da bin zelzele...
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, süngü süngü düşmana dalan benim,
.....Şu mübârek siperde namazın kılan benim...

"Aynalı bir çarşı var Çanakkale içinde"
Eşi, benzeri yoktur, Hint'te, Yemen'de, Çin'de...
Ben mi çağırdım seni, ben mi, söyle hergele? !
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, düşmanıma korkular salan benim.
.....Çarpışıp göğüs göğse kılıcın çalan benim...

Gücüm var Seyitlerde hazreti Hamzaların,
Söylerim türküsünü cümle yıldırımların.
Şehitlik şeref bana, kanımla açsın lâle
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, dua dua mahşeri bulan benim.
..... Cennetin kapısında okunan destan benim...

Şimşeğim, fırtınayım, geçerim kasırgayı
Bağdaş kurdum güneşe, taç yaptım başa ay'ı;

Tarih denen hadise yalan yanlış meş'ale
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, takvimleri kalbinden delen benim.
.....Yağız atın topuğun yollara çelen benim...

Son nefesime kadar, orucum ben orucum
Mermi kaç okkadır ki, yeter kınalı avcum? !
İkiyüz altmış okka, bu basit bir mesele,
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, gemileri ortadan bölen benim.
.....Suları tutuşturup bir anda silen benim...

Tetiği çeken eller, Kılıçarslan elidir,
Tebessümle açılan şehit çiçekleridir;
Mor sümbüllü dağlarım yâdele olur kale
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, kan kırmızı şafakta gülen benim.
.....Kızılırmak misali yanan, bükülen benim...

Arıburnu kahraman, Conkbayırı Atatürk
Nusret'te her bir mayın vallahi Müslüman-Türk!
Kefenimin rengidir kükreyen her şelâle
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale! ,
Diyerek, yurt uğruna cephede ölen benim.
.....Bin melek kanadıyla göğe çekilen benim...

Peygamber'in övdüğü milleti, Batı bilmez,
Türk'ün olduğu yerde asla Ezan eksilmez
Kan dökülür toprağa, can verilir hilâle
"Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, yüreklere arştan dökülen benim...
.....Işık ışık ufuktan gene sökülen benim...

İÇİNDEKİLER

1-Kuyu/Soğukkuyu.....	3
2-İşte Adresim.....	5
3-Dilara Buzul Gece.....	6
4-Davacıyken Kendimden.....	8
5-Anlatamadım Sana.....	9
6-Azapay.....	10
7-Al Senin Olsun.....	13
8-Gidiyorsun Demek.....	15
9-Adını Miras Bırak.....	17
10-Her İnsan ve Ben.....	19
11-Uyu Nazlı Bebeğim.....	21
12-Sultanıma.....	22
13-Gidersek.....	23
14-Şehrimin Sabahı.....	24
15-Tut Ellerimden Dokun Bana.....	25
16-Git Hadi Git.....	27
17-Asker Oğul.....	29
18-Yaban Ota.....	30
19-Ceren Bu.....	31
20-Yâr İle Hasbihâl.....	32
21-Haydi Gel.....	34
22-Yunus'a Hasret.....	35
23-Bu Sene.....	36
24-Güldenizi Bir Türkü.....	37
25-Akif'in Bülbülüne(1).....	38
26-Akif'in Bülbülüne(2).....	40
27-Tragedya.....	42
28-Tohum ve Toprak.....	44
29-Ellerin Sabah Islaklığı.....	45
30-Bahane.....	46
31-Gitme Kal.....	47
32-Abluka.....	49
33-Nefesine Gül Düştü Sevdalı Çocukların.....	51
34-Aeorodinamik.....	53
35-Dört Mustafa.....	56
36-Yolcunun Türküsü.....	59
37-Gurbet Geceleri.....	61
38-Nura Üçgen Ağıdı.....	62
39-Gör.....	64
40-Aşık Kazanoğlu İle Atışma.....	65
41-Bir Yanardağ Fıskırması.....	69
42-Geçilmez Çanak kale.....	70

